

En virksomhed får kun rabatten udbetalt, hvis den gør noget ekstra, altså hvis den opfører sig bedre end det kræves i den arbejdsmiljølov, som vi lavede her i sommer.

Det er egentlig et fuldkommen enkelt system. Man tager altså en pose penge, putter den et andet sted hen, og så kører man rundt med den, således at de virksomheder, der opfører sig fornuftigt, får en rabat på deres forsikring.

Det er det, lovforslaget handler om, og alle burde egentlig klappe ad det, for det er et lille skridt i den rigtige retning.

Annette Just (FP):

Når man hører fru Peschardt, burde man blive vildt begejstret og sige, ih, hvor er det godt. Nu bliver det alt sammen flyttet fra en lille privat forsikring over i Arbejdsministeriet, og så går det hele så nemt som ingenting. Efter at have lyttet til fru Peschardt kunne man næsten blive foranlediget til at tro, at det nærmest bliver billigere af det her, for man behøver næsten ikke at betale noget, bare man gør det lidt bedre, end man har gjort det før.

Desværre er det altså ikke det indtryk, man får, hvis man læser lovforslaget. Jo, bevares, tingene flyttes fra at være i privat regi over til at være styret af Arbejdsministeriet, og det er absolut ikke Fremskridtspartiets kop te.

Så er der sådan noget fint noget med, at vi laver belønningsordninger. Det er nok ikke arbejdsministeren selv, der skal sidde og bestemme, hvem det er, der skal have disse belønninger, men Arbejdsministeriet nedsætter en lille gruppe, hvor der sidder fine folk, og de skal kunne klare sig for, er det 10 mio. kr. om året, det koster at administrere det her? Det er jo ingenting. Så skal de sidde og finde ud af, hvem der nu har gjort det lidt bedre, end man ellers kunne have forventet, at de ville have gjort.

Fremskridtspartiets grundindstilling er, at man skal straffes, hvis man ikke gør det, som ville være fornuftigt for at forhindre erhvervs sygdomme. Selvfølgelig skal vi bekæmpe erhvervs sygdomme, det er ikke det, der er problemet. Men man skal ikke ekstrabelønnes, fordi man er god ved sine medarbejdere. Det er nemlig belønning nok i sig selv.

Vi går ikke ind for at lægge ekstra og nye afgifter på erhvervslivet. Vi går ikke ind for den slags omfordelingsordninger, som kan blive politisk besluttet. Vi går ikke ind for, at man på den måde skal kunne lave belønninger ud fra

godt nok i første omgang kun 100 mio. kr. af de 800 mio. kr., som man på nuværende tidspunkt betaler. Men vi har jo hørt, at det gerne skulle op på 200 mio. kr., hvis det står til Socialdemokratiet.

Vi synes, det er en gang miskmask. Det er en gang sammenblanding. Det er bestemt ikke motiverende for privatejede virksomheder med hensyn til at forebygge arbejdsskader, og det er det, som burde være det reelle indhold i det her.

Det er utroligt, at man i dette lovforslag når frem til, at den, der har, skal have mere, og den, der ikke har råd, skal man tage lidt mere fra. Det er jo reelt det, det drejer sig om: at de virksomheder, der har råd til at sørge for at sikre et ordentligt arbejdsklima, får lov at slippe lidt billigere, mens de, der ikke føler, at de har råd til det, får lov til at betale mere i stedet for at få pålagt at sætte det i værk, således at der kommer noget fornuftigt ud af det, så vi får forhindrede erhvervs sygdomme og får et bedre arbejdsklima for alle arbejdstagere, og ikke det her socialistiske miskmask.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg er ked af at sige det, men fru Annette Just fører altså sort tale her. Jeg mener simpelt hen ikke, hun har forstået lovforslaget rigtigt. Det er ikke arbejdsministeren, der skal administrere det her. Det nye er at udskille forsikringsordningen for erhvervs sygdomme og lægge den over i et andet selskab, der hedder AES. Arbejdsministeren får en lillebitte indflydelse på, hvordan reglerne for belønningsordningen skal udformes. Men hvis man kigger i bemærkningerne til lovforslaget, vil man se, at det er en temmelig lille indflydelse. Det er rent efter den danske model arbejdsmarkedets parter, der har lavet det her, og det koster ikke én krone mere, end det gjorde i forvejen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det er mere et spørgsmål til arbejdsministeren, som ministeren, når det bliver hendes tur, kan be- eller afkræfte.

Jeg har egentlig forstået det sådan, at alle de grundlæggende principper i denne belønningsordning er arbejdsmarkedets parter fuldstændig enige i. Det er faktisk dem, der har siddet med ved bordet, da man har formuleret, hvordan disse principper skulle være. Vi kan altså